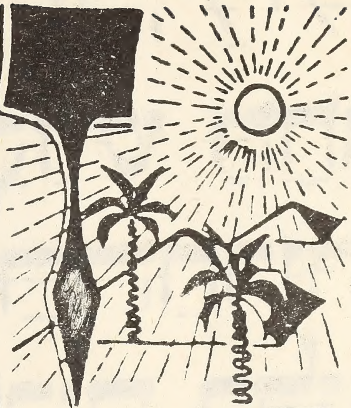
הגדה של פסח

דגניה ב׳ ה׳תשל״ה

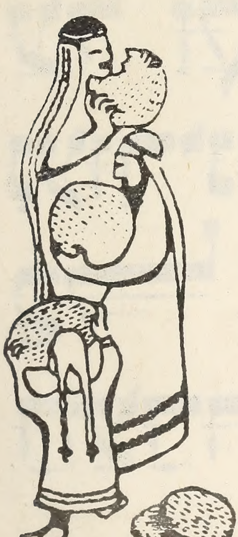
כתוב ומצויר בידי מאיר זית

כ ליל זה ליל
התקדש החג
- חג החרות
והאביב נתכנס כלנו
על זקנינו וטפנו על
נערינו ועל ידידינו
כל המשפחה כל
העדה - כל הקבוצה

זכור!

את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים

הא לחמא עניא
די אכלו אבהתנא
בארעא דמצרים. כל
דכפין ייתי ויכול. כל
דצריך ייתי ויפסח. השתא
הא ומעתה ועד עולם
אך הכא והכא. השתא
אך אנו – לשנה הבאה
כל ישראל בני חורין

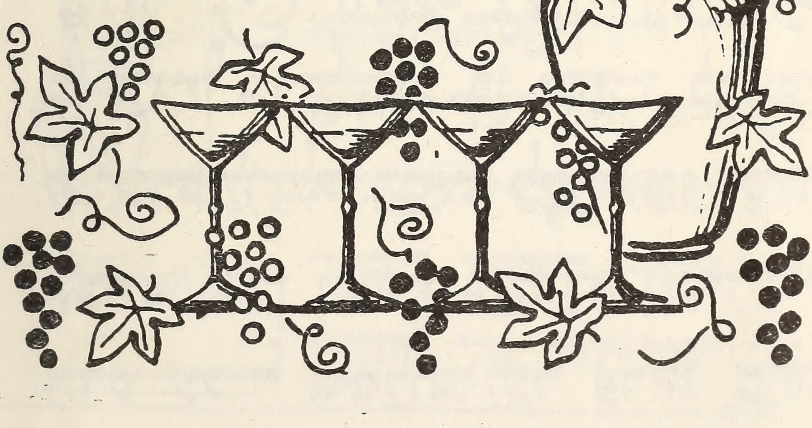
נברך על הגפן ועל
פרי הגפן ועל תנובת
השדה ועל ארץ חמדה
טובה ורחבה שהנחלת
לאבותינו ולנו לאכול
מפריה ולשבוע מטובה
נברך על אשר גאלנו
והגענו ללילה הזה לשמח

בו ולגיל בו ולהסב בו יחדיו, כן נגיע
למועדים ולרגלים הבאים לקראתנו בשלום
שמחים בבנין וששים בעבודה ונשיר שיר
חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו:

הנני מוכן ומזומן לקים מצות כוס ראשונה של ארבע כוסות

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת ????

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה.

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה - מָרוֹר.

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילוּ פַּעַם אַחַת הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים.

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ הַיְלָדִים אוֹכְלִין אִתְּכֶם בִּמְסֻבִּין הַלַּיְלָה הַזֶּה: כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין

עבדים היינו לפרעה
במצרים ויוציאנו ה׳
ממצרים ביד חזקה,
ויתן ה׳ אותות
ומופתים גדולים
ורעים במצרים, בפרעה
ובכל ביתו לעינינו.
ואותנו הוציא משם
למען הביא אותנו
לתת לנו את הארץ
אשר נשבע לאבותינו:

עבדים היינו - עתה בני חורין.

עבדים היינו לפרעה במצרים,
עבדים היינו בכל גלויות
העולם. וכאן ק עתה הוציאנו
ביד חזקה ובזרוע נטויה.
המאורע הגדול של יציאת מצרים
ושיבת ציון מתחדש מדי פעם בחיי
האומה כי נצחי הקשר של עם ישראל
עם ארץ-ישראל. בזמן הרחוק
ההוא, כשאבותינו ישבו בארצם, היה
העם חוגג את החג בעלית המונים
לירושלים, מתוך הרגשה מלאה של
חרות. זה היה חג החרות, האביב והפריחה.
לא כן כשהעם גורש מארצו. במשך
אלפים שנה היתה ירושלים חלום רחוק,
בכתלי ביתו של כל אחד, לפעמים
בצנעה ובהסתר, תחת לחץ רדיפות
וסכנת עלילת דם, היו אבותינו חוגגים
את החג במשך אלפי-שנות גלות. -

בתוך ים של דם ודמעות ידעו
אבותינו להעלות בלילה זה את זכר
יציאת-מצרים כאות וכסמל של
שחרור עצמי, יציאה מעבדות לחרות,
מאבל ליום-טוב, מאפלה לאור גדול
ומשעבוד לגאולה. כח חיים כביר
ואמונה לוהטת היו דרושים כדי לשמור
במשך אלפיים שנה את זכר ירושלים.
ואמונה זו היא שעמדה לאבותינו ולנו,
שבכל דור ודור קמים עלינו לכלותנו
ואנו נצלים מידם. ובדורנו זה, עקרנו
את עצמנו מארצות הגולה. שבנו
לארצנו, חזרנו לעבודת האדמה. נדבך
אחר נדבך בנינו את ישובינו, יצרנו חיים
חדשים וחברה חדשה. ובבוא היום
הגדול של המלחמה על גאולתנו
השלמה, עמדנו מעטים מול המוני
הצוררים ואתנו היה הנצחון.

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם
לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ
הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר (שמות י״ג)
וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר
זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. לֹא אֶת
אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבַד גָּאַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
אֶלָּא אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו׳)
וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אוֹתָנוּ
לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ

הנני מוכן ומזומן
לקים מצות
כוס שניה
של ארבע
כוסות

ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

ליל שמורים הוא לה׳ ולכל בני ישראל לדורותם

.....וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל אֶחָיו וְכֹל
הַדּוֹר הַהוּא. וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ
עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ: הִנֵּה עַם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ. הָבָה
נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי
תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל
שׂוֹנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ.
וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן
עַנּוֹתוֹ בְּסִבְלוֹתָם.....

וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אוֹתוֹ
כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ

.....וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ. וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם
בַּעֲבֹודָה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים
וּבְכָל עֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה, אֵת כָּל עֲבוֹדָתָם
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ.

וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אוֹתוֹ
כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ

וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֵּן
הַיִּלּוֹד הַיְאוֹרָה הַשְׁלִיכוּהוּ וְכָל הַבַּת תְּחַיּוּן

הַיָּם שָׁטָה תֵּבָה קְטַנָּה
עַל הַיְאוֹר הַזָּךְ
וּבַתֵּבָה מֹשֶׁה קָטָן
יֶלֶד יָפֶה רַךְ.

וּמִמַּעַל כִּפַּת תְּכֵלֶת
סָבִיב שׁוֹקֵט הַיְאוֹר ;
וּמִמַּעַל שֶׁמֶשׁ אָבִיב
שׁוֹפֵךְ הַרְבֵּה אוֹר.

הַס כָּל גַּל הַס כָּל תְּנוּעָה
מֹשֶׁה קָטָן שָׁט .
לֹא יָמוּת חַיֹּה יִחְיֶה
מֹשֶׁה זֶה הַקָּט .

וְטוֹב הַיְאוֹר וְאֵינוֹ קָשֶׁה
כְּלֵב פַּרְעֹה הָרַע ;
מֹשֶׁה יִחְיֶה יִגְדַּל מֹשֶׁה
הֵדוֹר לְעַמּוֹ יִקְרָא .

ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא בסבלותם. ויבקש פרעה
להרוג את־משה ויברח משה וישב בארץ
מדין ויהי רועה את־צאן יתרו. וינהג
את־הצאן אחר המדבר ויבא אל הר
האלהים חורבה וירא והנה הסנה בוער
באש והסנה איננו אכל. ויאמר משה אסורה
נא ואראה את־המראה הגדול הזה.

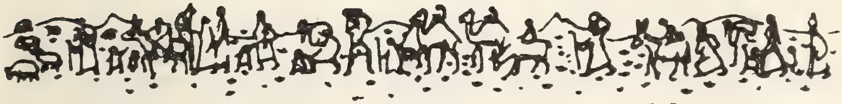

ויקרא אליו אלהים מתוך
הסנה ויאמר: משה, משה, ראה ראיתי
את עני עמי אשר במצרים ואת־צעקתם
שמעתי ועתה לכה ואשלחך אל־פרעה
והעלית את־עמי בני־ישראל ממצרים

היום אתם יוצאים בחודש האביב

ויסעו בני-ישראל מרעמסס ... וישא העם את-בצקו טרם יחמץ משארתם צררות בשמלתם על-שכמם. ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ, כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם.

היום אתם יוצאים בחודש האביב

ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים ויאמר משה אל-העם :

זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים

וַיְחַזֵּק ה׳ אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם
חוֹנִים עַל־הַיָּם.
וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כֹּל
סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם

אָז יָשִׁיר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַה' וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:
אָשִׁירָה לַה' כִּי-גָאֹה גָּאָה סוּס וְרוֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם.
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ.
ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שְׁמוֹ.
מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם-סוּף:
תְּהוֹמוֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ-אָבֶן.
יְמִינְךָ ה' נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ ה' תִּרְעַץ אוֹיֵב.
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי, אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי.
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת
בְּמַיִם אַדִּירִים.
מִי-כָמֹכָה בָּאֵלִים ה' מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לֹעֵז. הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו.
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר. הֶהָרִים
רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן.
מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר.
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן.
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב.
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם-מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ-מָיִם.

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה
אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת-הַתֹּף
בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל
הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים
וּבִמְחֹלֹת.
וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם;

שִׁירוּ לַה׳ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם.

הנני מוכן ומזומן
לקים מצות
כוס שלישית
של ארבע
כוסות

מַצָּה זוֹ שֶׁאָנוּ
אוֹכְלִים עַל
שׁוּם מָה:
עַל שׁוּם שֶׁלֹּא
הִסְפִּיק בְּצֵקָם
לְהַחֲמִיץ.

כל
דכפין
ייתי
ויכול

סעודה

האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד.
אני אמרתי בחפזי כל-
האדם כזב.

זכור את אשר
עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם
ממצרים.

שפך חמתך
אל־הגוים אשר
לא־ידעוך ועל
ממלכות אשר
בשמך לא קראו׃
כי־אכל את־יעקב
ואת־נוהו השמו׃
שפך עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם׃
תרדף באף ותשמידם
מתחת שמי יי׃

מִתְּהוֹם הָאֲבַדּוֹן
הַעֲלֵה לִי שִׁירַת הַחֻרְבָּן
שְׁחוֹרָה כְּאוּדֵי לְבַבְכֶם;
שׁוֹאָה בַּגּוֹיִם וּפוּצוּ בִּזְעוּמֵי אֱלוֹהַּ,
וַחֲתוּ גֶּחָלֶיהָ עַל רָאשֵׁיכֶם.
הֲלֹא הִיא שִׁירַת הַזַּעַם
חוֹלְלוּהָ מוֹקְדֵי לֶהָבוֹת
בְּלֵיל הָעֲבָרוֹת
מְדַב עוֹלָל וְיָשִׁישׁ
וּכְבוֹד גְּוִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ קְדוֹשׁוֹת
שֶׁנָּפְלוּ חֲלָלוֹת...

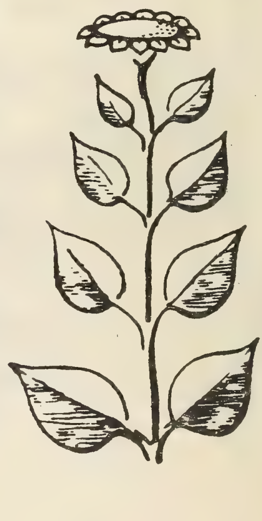
פִּתְחוּ-לִי שַׁעֲרֵי-צֶדֶק
אָבֹא-בָם אוֹדֶה יָהּ.
זֶה-הַשַּׁעַר לַה'
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.
אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי-לִי לִישׁוּעָה

אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה.
מֵאֵת ה' הָיְתָה זֹּאת
הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ.
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה'
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

הִנְנִי מוּכָן
וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם
מִצְוַת כּוֹס
רְבִיעִית שֶׁל
אַרְבַּע כּוֹסוֹת

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא,
אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי,
אֵלִיָּהוּ הַגִּלְעָדִי,
בִּמְהֵרָה יָבֹא אֵלֵינוּ
עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

על הר־גבוה עלי־לך
מבשרת ציון,
הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים
הרימי אל־תיראי.
הנני מביא אותם מארץ צפון
וקבצתים מירכתי־ארץ,
בם עור ופסח הרה וילדת יחדו
קהל גדול ישובו הנה.

יום ליבשה—נהפכו מצולים
שירה חדשה—שבחו גאולים

דגלי כן תרים—על הנשארים
ותלקט נפזרים—כמלקט שבלים

ושוב שנית לקדשה—ואל תוסף לגרשה
והעלה אור שמשה—ונסו הצללים

ויהי בחצי הלילה

אז רב נסים הפלאת בלילה
בראש אשמורות זה הלילה

ויהי בחצי הלילה

זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה
חילם לא מצאו בקומם בלילה

ויהי בחצי הלילה

קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה
רם הודע כי לך יום אף לך הלילה
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה
תאיר כאור יום חשכת לילה

ויהי בחצי הלילה

שיר השירים

אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך
מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות
אהבוך: משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה
ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך: שחורה
אני ונאוה בנות ירושלים כאהלי קדר כיריעות שלמה:
אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמוני
נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה
נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך: אם לא תדעי לך היפה בנשים
צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות
הרועים: לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי:
נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה
לך עם נקדות הכסף: עד שהמלך במסבו נרדי נתן
ריחו: צרור המר דודי לי בין שדי ילין: אשכל הכפר
דודי לי בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך יפה
עיניך יונים: הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:
קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים:

אני חבצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים
כן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי היער כן דודי בין
הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: הביאני
אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו תחת

לראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות ירושלים
בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ : קול דודי הנה זה בא מדלג על
ההרים מקפץ על הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר
האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלנות
מציץ מן החרכים : ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך : כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף
הלך לו : הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו : התאנה חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח : קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך : יונתי
בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך
השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה : אחזו
לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר : דודי
לי ואני לו הרעה בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים
סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר :

ל

אל גנת אגוז ירדתי
לראות באבי הנחל
לראות הפרחה הגפן
הנצו הרמונים.

עורי צפון ובואי תימן
הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו
ויאכל פרי מגדיו

לכה דודי נצא השדה
נלינה בכפרים נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן
פתח הסמדר.

אדיר הוא · יבנה ביתו בקרוב ·
במהרה · במהרה · בימינו בקרוב ·
אל בנה · אל בנה · בנה ביתך בקרוב ·

בחור הוא · גדול הוא · דגול הוא ·

הדור הוא · ותיק הוא · זכאי הוא ·

חסיד הוא · טהור הוא · יחיד הוא ·

כביר הוא · למוד הוא · מלך הוא ·

נאור הוא · סגיב הוא · עזוז הוא ·

פודה הוא · צדיק הוא · קדוש הוא ·

רחום הוא · שדי הוא · תקיף הוא ·

יבנה ביתו בקרוב · במהרה · במהרה ·
בימינו בקרוב · אל בנה · אל בנה · בנה
ביתך בקרוב

אחד מי יודע · אחד אני יודע · אחד
אלהינו שבשמים ובארץ:

שנים מי יודע · שנים אני יודע · שני
לחות הברית · אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שלשה מי יודע · שלשה אני יודע · שלשה
אבות · שני לחות הברית · אחד אלהינו
שבשמים ובארץ:

ארבע מי יודע · ארבע אני יודע · ארבע
אמהות · שלשה אבות · שני לחות הברית ·
אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

חמשה מי יודע · חמשה אני יודע · חמשה
חמשי תורה · ארבע אמהות · שלשה אבות ·
שני לחות הברית · אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

ששה מי יודע · ששה אני יודע · ששה
סדרי משנה · חמשה חמשי תורה · ארבע
אמהות · שלשה אבות · שני לחות הברית ·
אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שבעה מי יודע · שבעה אני יודע · שבעה
ימי שבתא · ששה סדרי משנה · חמשה
חמשי תורה · ארבע אמהות · שלשה
אבות · שני לחות הברית · אחד אלהינו
שבשמים ובארץ

חד גדיא – חד גדיא

דזבן אבא בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא:

אתא שונרא · ואכל לגדיא · דזבן
אבא בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא :

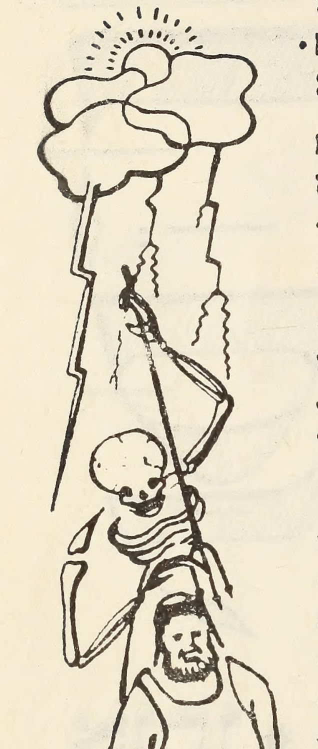
אתא כלבא · ונשך לשונרא · דאכל לגדיא,
דזבן אבא בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא :

אתא חוטרא · והכה לכלבא · דנשך
לשונרא · דאכל לגדיא · דזבן אבא בתרי
זוזי חד גדיא חד גדיא :

אתא נורא · ושרף לחוטרא · דהכה
לכלבא · דנשך לשונרא · דאכל לגדיא ·
דזבן אבא בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא :

ואתא מיא · וכבה לנורא · דשרף
לחוטרא · דהכה לכלבא · דנשך
לשונרא · דאכל לגדיא · דזבן אבא
בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא :

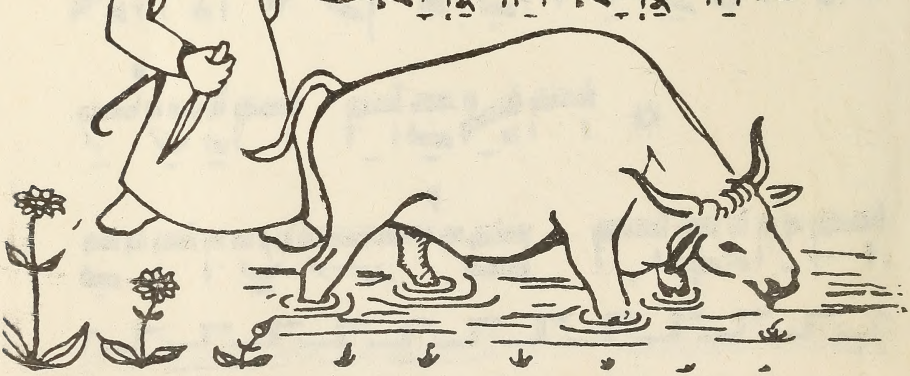

ואתא תורא · ושתא למיא · דכבה
לנורא · דשרף לחוטרא · דהכה
לכלבא · דנשך לשונרא · דאכל לגדיא ·
דזבן אבא בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא:

ואתא השוחט · ושחט לתורא · דשתא
למיא · דכבה לנורא · דשרף לחוטרא · דהכה
לכלבא · דנשך לשונרא · דאכל לגדיא ·
דזבן אבא בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא:

ואתא מלאך המות · ושחט לשוחט ·
דשחט לתורא · דשתא למיא · דכבה
לנורא · דשרף לחוטרא · דהכה לכלבא ·
דנשך לשונרא · דאכל לגדיא · דזבן
אבא בתרי זוזי · חד גדיא חד גדיא ·

ואתא הקדוש ברוך הוא · ושחט למלאך
המות · דשחט לשוחט · דשחט לתורא ·
דשתא למיא · דכבה לנורא · דשרף
לחוטרא · דהכה לכלבא · דנשך לשונרא ·
דאכל לגדיא · דזבן אבא בתרי זוזי ·
~ חד גדיא - חד גדיא ~

חסל סדור פסח
כהלכתו *
ככל משפטו
וחקתו * כאשר
זכינו לסדר
אותו * כן נזכה לעשותו *
לשנה הבאה *
בירושלים הבנויה.